

Úvod - Susa

Bílé vrcholky hor, bílé čáry na nebi, nápisy *NO TAV na skalách a domech, malé auta značky Fiat na cestách...jsme v Itálii, přesněji řečeno v malém městečku Susa.

Jedna proslulá ulice s názvem Vía Roma, jedno náměstíčko, jeden hrad hraběnky Adelaide, pár kostelů, římský amfiteátr, gotický oblouk Arco di Augusto, katedrála di San Giusto, obranná brána Porta Savoia a řeka Dora proudící z hor, jsou synonymem tohoto města.

Při mé první návštěvě, kdy jsem plná iluzí z toho, že jsem konečně v Itálii procházela onu „Vía Romu“, ptala jsem se nadšeně mého přítele, kde se nachází centrum všeho dění. Má otázka ho poněkud rozesmála. Jeho odpověď byla rychlá. „Vždyť jsme právě v něm, na oné Vía Róma ulici!“

Tudíž vy všichni, kterým se Vaše město zdá malé, buďte rádi zato, že má více než jednu famózní ulici! Ale, ačkoliv je italské městečko Susa malé, odehrálo se v něm plno povídek...

*No TAV - „ne - vysokorychlostnímu vlaku“ – hnutí založeno ve městě Susa, které bojuje proti vzniku trati mezi Turínem a francouzským Lyonem.

Většina Italů má velké sebevědomí, které by nesložil k zemi ani vulkán Etna. Jsou pyšni nato, že jsou Italové, že mají kvalitní produkty, ať už těstoviny, pizzu, víno, sýr nebo italské značky a italské módní návrháře, ale vůbec obecně jsou to hlavně jejich matky, které je vychovávají ve víře, že jsou ti nejlepší na světě. Takovým příkladem je můj přítel. S přibývajícím věkem přibral na váze, ale pokaždé, když se dívá do zrcadla, tak je spokojený! Není to úžasné? A není jediný.

Jezdívá k nám na návštěvu také Roberto, 40letý muž, vždy upravený, ale žádný Leonardo DiCaprio z Titaniku, i přesto vždy pokukoval po 20letých slečnách. Byl přesvědčený, že je všechny může mít a možná i to jeho přesvědčení mu je přitáhlo, jinak si to nedokážu vysvětlit.

Je pravda, že Italové ví, jak si Vás otočit kolem prstu a slovy „*Bella“ nešetří, v tomto směru jdou ruku v ruce s Argentinci. U těch sice nejste „bella“ ale „linda“, ale ve výsledku ona naučená básnička jim funguje stejně.

Ale musím zmínit, že mezi Italy jsou také světlé výjimky a existují Italové, kteří, když se zamilují, tak napořád.

Příkladem jednoho z nich je náš známý Angelo. Zamiloval se do Dany na první pohled. Krásná hnědovlasá dívka s velkýma očima.

*Význam slova - bella,linda – v češtině krásná, hezká

Pracovala v té době v malém kině, v tom klasickém kině z

dob kulturních domů, kdy celý měsíc promítali ten stejný film. V té době dávali film „Rocky Balboa“. Můj přítel, jako dobrý kamarád, doprovázel Angela denně do kina, aby ten mohl vidět svou krásnou Danu.

Po měsíci, kdy mému příteli došla trpělivost i peníze, mu pohrozil, že dnes jdou naposledy, a tudíž ji už musí oslovit. A tak se stalo, vážení. Angelo a Dana jsou dnes manželé a mají tři děti. Můj přítel by mohl dabovat onoho Sylvestra Stallone, protože film zná nazpaměť a Dana se doteď směje tomu, jak se seznámili a kolik to ty dva stálo lístků! No není to romantické?

Další náš známý Ital se jmenuje Donato, má kolem 45let, je pohledný, charismatický a má sebevědomí, které by mohl rozdávat, ale i tak by mu nad-bývalo. Vždy upraven, vždy elegantní a trošičku namyšlený. Když si v jeho baru koupíte kávu, přinese Vám ji naaranžovanou a s úsměvem profesionála. Jako by obsluhoval anglickou královnu. Skoro nabudete pocit, že jí i jste, a to do té doby, než Vám se vší drzostí donese účet, ve kterém je snad započítaný i gel, který si dal ráno do vlasů. Proto pozor, ne vše co se leskne je levné a Italové znají svoji cenu, a tudíž za ten pocit anglické královny si zaplatíte.

Ale na druhou stranu, jednou za čas, proč ne?

Nevím, zda tchyně jsou všude na světě stejné, ale ta moje je zlatá a to především proto, že ji vidím 2krát za rok. Moje tchyně umí vše a ne jen to, umí vše lépe než já. Když je v mém bytě, připadám si jako bych na návštěvě byla já, a proto spolu nejlépe vycházíme, když je tomu naopak a na návštěvě jsme my. A to i v malém italském městě Susa, podotýkám.

S přibývajícímí léty má každý člověk nějakou svoji úchylku. Tou její je závislost na mobilním telefonu. Nosí ho všude. Naposledy, když ji zazvonil, jsem se rozhlížela po místnosti ve snaze ulehčit jí hledání. K mému překvapení ho měla schovaný v podprsence, odkud ho rychle vysoukala. Vzhledem k tomu, že má 65 let, mně to přišlo k pousmání.

Nejlepší je, když odchází něco nakoupit a říká mi : „ Kdyby někdo volal na pevnou linku, zvedni to a odpověz.“ Já zato rovnou vyvěsím sluchátko. Telefon totiž zvoní pořád. Ať už volá její kamarád Giuseppe, že mu vyrostly na zahradě brambory, nebo sousedka Carmelina, že dneska má kašel nebo soused Franco, že mu má nechat suchý chleba pro slepice atd. Myslím, že moje tchyně je nejlepší klientkou Telecomu v Itálii a ty dvě hodiny, kdy s přítelem vyvěsíme sluchátko, aby náš syn mohl v klidu spát, jsou pro ni noční můrou.